

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

xlvii [i.e. iv]. Scripturæ compositæ ex literis immediatè significant voces.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

quoque supponant, id est, ut quod de iis, non tamen pure materialiter acceptis, affirmatur vel negatur, censeatur affirmari vel negari de re, pro qua supponunt (quod non facit hædera respectu vini) quia præstant id in audiente, quod præstaret res, si ipsa in medium adduceretur, & conceptus, si hi immediatè inspicerentur. Sic itaque etiam, hæc vox *cognitio* supponit pro re & cognitione, dum enim illam profero, duas habeo cognitiones, unam objectivam, quæ nomine rei venit, alteram formalem, quæ objectivam cognoscit. Ex eo tamen, quod voces supponant pro re & conceptu, sive pro re ut concepta, non significant secundò intentionaliter; quæ enim sic significant, supponunt pro re ut affecta conceptu tanquam concreto, quod totum nomine rei venit, & præterea pro cognitione altera, cum qua vox hujus concreti profertur.

IV. Scripturæ, quæ componuntur ex litteris (Zypheræ enim & notæ Chinesium & Ægyptiorum hieroglyphicæ singulæ incompositæ res singulas significantes, immediatè significant res) significant immediatè vocem, ut patet in eo, qui potest legere hæbraica, &

non intelligere, is dicitur scire immediatum hujus scripturæ significatum; quòd verò legens priùs de re, quàm de voce cogitet, est, quia ob celeritatem & consuetudinem non advertit, præcedere cognitionem vocum.

V. ENUNTIATIO sive judiciũ est una simplex qualitas, & non composita ex tribus apprehensionibus, quarũ una subjecto, altera copulæ, tertia prædicato correspondeat; dantur enim hæ tres apprehensiones, dum audita hac propositione: *Petrus est doctus*; singula tria possunt singulis apprehensionibus apprehendi, & omne judiciũ suspendi, cùm intellectus per hoc, quòd horũ trium successivè habeat apprehensiones, adhuc nihil judicet, sed post singulorum terminorũ apprehensiones priùs unico indivisibili actu ferat sententiam & judicet. Ad hæc neq; meræ apprehensiones constituere possunt judiciũ, aut componere compositum, aliquod essentialiale; quænam enim ex istis tribus habebit se per modũ formæ? quæ per modũ materiæ? absurdius autẽ est dicere, esse aggregatum per accidens, ut cumulus lapidum. Nihilominus resolvi potest judicium in prædicatum & subjectũ tanquam partes virtuales (quod vult Arist.) quatenus tot apprehen-